Namesto uvodnika - SVETOVNI DAN SNEGA

21. januar je svetovni dan snega in v Sloveniji smo ta dan obeležili 20. in 21. januarja v Planici. Prireditev je bila namenjena predvsem najmlajšim. Za njih so pripravili mini skakalnico, tek na smučeh, poligone in še mnogo več. Tudi jaz sem se odločil, da bom svetovni dan snega preživel na snegu. Z atijem sva šla smučat na Kope. Ves čas naju je spremljalo sonce in bilo je res »svetovno«.

Jan Vrabič, 6. a

Dogajalo se je …

BESEDIČICA

V petek, 1. decembra 2017, je na osnovni šoli Frana Kocbeka v Gornjem Gradu potekala že 14. Besedičica - tradicionalno srečanje mladih literarnih ustvarjalcev zgornjesavinjskih osnovnih šol. Našo šolo smo tokrat zastopali štirje: trije šestošolci, Zala Paulina Brišnik, Patricija Podvratnik in Ali Ernecl, ter sedmošolka Karin Puljek.
Okoli druge ure popoldan smo se z mentoricama, Vlasto Povše in Urško Kočevar, zbrali pred našo šolo. S šolskim kombijem smo se odpeljali v Gornji Grad. Sledil je kratek kulturni program in predstavitev priznane slovenske mladinske pisateljice in pesnice Janje Vidmar, ki je kot strokovna spremljevalka natečaja pregledala in ocenila naše izdelke.
V nadaljevanju je vsak predstavnik prebral svojo pesem ali odlomek iz svojega proznega besedila. Prisluhnili smo več kot tridesetim mladim pesnikom in pisateljem iz petih šol.
Gostja, gospa Janja Vidmar, je nato podala splošno oceno predstavljenih del in iz vsake šole izbrala enega, ki je po njenem mnenju malce izstopal. Podelila je tudi priznanja. Sledila je še manjša pogostitev. Okoli šeste ure smo se odpeljali nazaj proti Mozirju.

S svojim dosežkom sem bil zadovoljen, saj sem osvojil priznanje za najboljši literarni prispevek naše šole.

Ali Ernecl, 6. a

PROSLAVA OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI

V petek, 22. 12. 2017, je na naši šoli potekala proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti.

Na začetku je Nika Ros zapela slovensko himno, jaz pa sem seznanila učence, zakaj in kako je prišlo do osamosvojitve Slovenije. Nato so sledile recitacije in pesmi, posvečene naši domovini.

Osrednja točka proslave je bila igra, v kateri se je družina odpravila na šolski koncert, na katerem so peli, igrali na inštrumente, petošolci so zaigrali igrico o kužku, plesalci pa so v atraktivni točki postavili piko na i. Pred zaključkom nam je prijetno praznovanje in brezskrbne počitnice zaželela še gospa ravnateljica.

Družina med pogovorom o tem, kako bo Lana napisala raziskovalno nalogo o božiču.

Prireditev je povezoval Andraž

Ajda

Martina

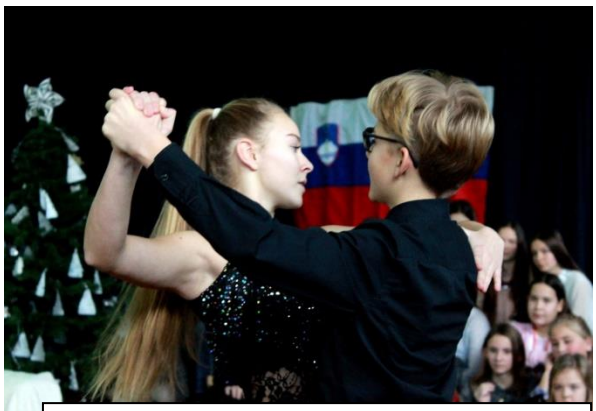

Manca in Anže med dunajskim valčkom

Matevž in Nal

Ob koncu proslave nas je presenetil Božiček, ki nas je obdaril s čokolado.

Zala Paulina Brišnik, 6. a

ČETRTFINALNI TURNIR DRŽAVNEGA TEKMOVANJA V KOŠARKI ZA STAREJŠE DEČKE

V četrtek, 18. januarja 2018, je na naši šoli potekalo četrtfinale državnega tekmovanja v košarki za starejše dečke. Tega dogodka sta se poleg naše šole udeležili še dve šoli, in sicer OŠ Tabor I Maribor in OŠ Koroški jeklarji.
Najprej so se vse tri ekipe zbrale v športni dvorani, kjer je bil kratek kulturni program. Pevci mladinskega pevskega zbora naše šole so zapeli slovensko himno, sledil pa je nastop plesalcev.
Otvoritev četrtfinala državnega tekmovanja je z govorom končala ravnateljica OŠ Mozirje, gospa Andreja Hramec.

SPORED TEKEM

OŠ MOZIRJE : OŠ KOROŠKI JEKLARJI

OŠ KOROŠKI JEKLARJI : OŠ TABOR I MARIBOR

OŠ MOZIRJE : OŠ TABOR I MARIBOR

Zmagala je OŠ Tabor I Maribor, 3. mesto je osvojila OŠ Koroški jeklarji, učenci OŠ Mozirje pa so osvojili 2. mesto.

OŠ Tabor I Maribor in OŠ Mozirje sta se uvrstili naprej v polfinale državnega tekmovanja v košarki za starejše dečke.

Mia Sara Leskošek, 9. b

SLOVENSKA BAKLA V VELENJU

Kot gotovo že veste, bodo letos olimpijske igre v korejskem Pjongčangu. Naši športniki vedno dosegajo zelo dobre rezultate. V znak podpore sta Olimpijski komite in Združenje športnih zvez pripravila projekt Slovenska bakla.

Namen projekta je vzbuditi olimpijski duh že pred začetkom olimpijskih iger.

Slovenska bakla bo obiskala 8 krajev. V petek, 19. 1. 2018, je prišla na drsališče Velenje. Tudi v Velenju jo je spremljal Tomaž Ranzingar, olimpijec in nekdanji kapetan hokejske reprezentance. Z nami so bili tudi: nekdanji vrhunski alpski smučar Bernard Vajdič, deskarka Glorija Kotnik, dobitnik olimpijske medalje Matjaž Debelak, Miran Rauter in še nekateri drugi.

Za otroke je bilo to prav posebno doživetje, saj so se lahko preizkusili v različnih izzivih in pridobili medaljo. Sam v Velenju treniram hokej in sem sodeloval kot animator. Oblečen v hokejsko opremo sem mlajšim podajal pake, ki so jih lahko s palico pošiljali v gole Otroci so se lahko družili z olimpijci, se slikali z baklo (to sem naredil tudi jaz), pozdravili ekipo Radia 1- Klepača in Gostinčiča. Ob 19. uri so si lahko ogledali še čisto pravo hokejsko tekmo med HK Velenje in HD Jesenice.

Zelo vesel in ponosen sem, da sem lahko bil del projekta Slovenska bakla.

Jan Vrabič, 6. a

Naši konjički

BALET

Že od malih nog rada plešem. Z mamičino pomočjo sem se že v vrtcu odločila, da bom obiskovala ure baleta. V baletni dvorani, kjer imamo treninge, imamo veliko ogledal in drog, ob katerem vadimo različne baletne pozicije. Imamo zelo prijazno učiteljico Tanjo, ki je včasih tudi stroga. Veliko nas nauči. To leto smo začele trenirati na pravih baletnih »špic« copatih. Vse smo se jih zelo veselile in tudi ugotovile, da je težko in naporno stati na špicah. Pri baletu mi je najbolj všeč, ko se pripravljamo na novo baletno predstavo. Seveda me je pred vsakim nastopom malo strah, ampak tremo vedno uspešno premagam. Všeč pa so mi tudi baletna krilca – tutuji. Pri baletu imam veliko prijateljic, ki jih ples razveseljuje in v njem uživajo, tako kot jaz. Zelo rada si ogledam baletne predstave profesionalnih plesalcev in si želim, da bi tudi jaz enkrat plesala tako kot oni.

Lana Steblovni, 6. a

ROKOMET

Hobi je nekaj, kar delamo za zabavo in zapolni naš prosti čas. Velikokrat je to pri nas, otrocih, šport, ples ali glasbena šola. Sam imam kar nekaj povsem različnih hobijev: klavir, čebelarstvo, šport. Do lanskega januarja sem plesal celo balet.
A moj najljubši hobi je rokomet. Zanj sem se odločil, ker ga od vseh športov najbolj spremljam. Letos imam kar štiri treninge na teden, v soboto ali nedeljo pa imam tekmo. Vsak trening je dolg eno uro in pol. V ekipi nas je dvaindvajset, če prištejem še trenerja. Rokomet je igra, ki ima veliko pravil in je hkrati zelo groba ter hitra. Med igro je na igrišču skupaj z vratarjem sedem igralcev. V napadu igrajo: srednji (organizator igre), levi in desni zunanji, levo in desno krilo ter krožni napadalec. Ker sem za svojo starost zelo visok, nimam pomembne vloge samo v napadu (kjer igram desnega zunanjega), ampak tudi v obrambi, kjer pokrivam krožnega napadalca. Rokometaši za položaje uporabljamo svoje izraze (npr. desni zunanji je desni bek, krožni napadalec je pivot ...). Naši treningi so sestavljeni iz več delov. Najprej se pol ure ogrevamo in razgibavamo, zato da zmanjšamo možnost poškodb med igro, mišice se morajo ogreti, pa tudi zato, ker mora večina med nami pridobiti na moči. Potem pa odvisno, ob ponedeljkih se vedno učimo novih tehnik, ob sredah pa na primer obrambe. Če nam ne gre najbolje, moramo posamezno postavitev ali podajo ponavljati tako dolgo, da nam uspe. Vedno smo na koncu treninga, po teh devetdesetih minutah, vsi premočeni in zelo utrujeni.

Te dni se je o rokometu veliko govorilo, saj je pri naših južnih sosedih, na Hrvaškem, potekalo rokometno evropsko prvenstvo. Če spremljate rokomet po televiziji, še zdaleč ne morete reči, da ta šport poznate oziroma da poznate vsa pravila. Šele ko boste rokomet začeli trenirati, boste ugotovili, da je to zelo fizično in psihično težak šport, pravil pa ogromno.
Naša najpogostejša napaka je, da se na rokometaše jezimo ob njihovih napakah, pri tem pa sploh ne pomislimo, koliko napak bi naredili mi v njihovi koži. Verjetno pa nam tudi ne bi bilo prijetno, če bi se nekdo ves čas jezil na nas.

Na tekmah damo igralci vse sebe, želimo se dokazati in zmagati. Vedno se bojim, kako bodo naš morebitni poraz sprejeli starši in prijatelji na tribunah. Bodo spet že med tekmo le komentirali in kritizirali? No tega, se pa ne veselim. Verjemite, da se tudi naši fantje iz reprezentance zavedajo svojih napak in jim zagotovo ni vseeno, ko izgubijo. Ob vašem navijanju in podpori s tribun si zmage le še bolj želijo, se čutijo dolžne in zato vaši »kavč komentarji« tako bolijo.

Kljub temu da sem star samo 11 let in da bi naj bil rokomet le moj hobi, naš trener Dejan Tomazzini od nas zahteva disciplino, točnost, delavnost, voljo in ekipni duh, hkrati pa vedno poudari, da moramo v igri tudi uživati.
In JAZ UŽIVAM, in to ZELO. ALI ERNECL, 6. A

GIMNASTIKA

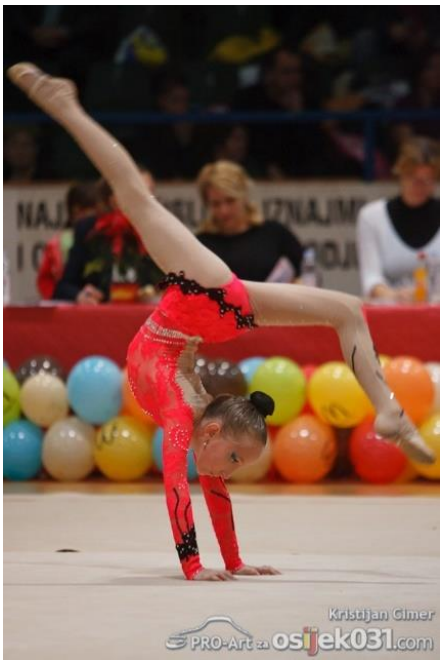

V svojem prostem času se ukvarjam z gimnastiko. Z njo se rada ukvarjam, saj sem gibčna. Rada jo gledam tudi po televiziji. V šoli je to ura interesne dejavnosti, ki jo poučuje profesor Stanko Božičevič. Treninge imamo vsakih štirinajst dni ob ponedeljkih v športni dvorani. Pri uri delamo preval naprej, nazaj, kolesa, stoje, mostove, salte … Meni je to všeč, saj skupaj s sošolkami počnem to, kar me veseli. Za izvajanje gimnastičnih elementov je potrebna moč, gibljivost, koordinacija, ravnotežje, eksplozivnost, hitrost in preciznost. Upodablja popolno združitev športa in estetike ter moči, pri čemer športniki nemalokrat uprizorijo neverjetne akrobacije. Gimnastika je odlična osnova za vse športne panoge. Otroci pri gimnastiki pridobijo osnove motorike, občutek za gibanje v prostoru.

Lara Klasić, 6. a

MOJI KONJIČKI

Hobi ali konjiček je beseda, ki pomeni najljubše delo v prostem času. Moji hobiji so povezani z naravo, športom in glasbo.
Naša družina ima manjšo kmetijo. Zelo radi jo obdelujemo in skrbimo zanjo. Ob vikendih tako veliko časa preživim na kmetiji, kjer tudi zelo rad pomagam pri različnih delih. Eden od mojih hobijev je vzgoja buč velikank. Ena večjih je tehtala 133 kg in z njo sem se udeležil Bučijade v Mozirskem gaju.
Moj ati ima na kmetiji tudi žago, tako da me je že malega navdušil nad vsem, kar je povezano z gozdom in lesom. Zelo rad se z njim odpravim v gozd , kjer spoznavam gozdna opravila in spravilo lesa. Spoznal sem vrste, vrednosti lesa in njihovo uporabo. Zelo rad iz lesa tudi sam izdelam kakšen izdelek. Pri tem najraje uporabim naravne materiale, ki jih najdem v gozdu. Zelo rad opazujem naravo. Nekega dne se mi je porodila ideja, da bi si postavil opazovalnico, kjer bi v miru opazoval naravo. Na gozdni jasi sem si skupaj z bratoma postavil drevesno hišico. Čisto ta pravo hiško z vrati in okni. Do nje se povzpneš po visoki leseni lestvi. Na vhod vanjo smo pritrdili napis TDK –Tajno društvo Kovač. V njej je tudi klop, kjer lahko sediš in počneš vsemogoče. Razgled skozi okno je čudovit, saj se vidi zelo daleč se Tako lahko opazuješ dogajanje zunaj. Najljubše mi je opazovanje divjih živali in ptic. Da izvem kaj več o živalih, pogosto v drevesno hišico vzamem knjige o živalih, ki jih z veseljem prebiram. Spet drugič ob prebiranju kakšne pustolovske knjige pobegnem s knjižnimi junaki v svet domišljije. Najlepše je, da te ob tem spremlja le tišina narave in žvrgolenje ptic. A pogosto to idilo zmotijo klici mojih bratov, ki me kličeta in vabita, da gremo igrat nogomet. Ker sem po duši tudi športnik, mi seveda ni treba dvakrat reči. In že sem spodaj na travniku in se podim za žogo.
Nazadnje naj omenim še en moj hobi. To je igranje harmonike. Harmoniko igram že od osmega leta. Enkrat na teden imam vaje pri učitelju harmonike Andreju Raku. Z veseljem se učim novih melodij, s katerimi razveseljujem domače in druge ob različnih priložnostih.
Iz napisanega vidite, da imam kar nekaj hobijev in da mi ni nikoli dolgčas. Prav je, da ljudje delamo in se učimo. Zelo pomembno pa je, da si ob prostih trenutkih najdemo nekaj za dušo in kar nam je v veselje. Kot radi rečemo, si s tem napolnimo baterije in naberemo moči za delo in učenje.

Matevž Kovač , 6. a

IGRANJE KLAVIRJA

Glasba je moja velika ljubezen. Ob njej se sprostim in uživam. Zelo rada jo poslušam, še raje pa sama zaigram na klavir. Klavir igram že pet let in sem učenka 5. a razreda Glasbene šole Nazarje.

Moja pot v glasbeni šoli se je začela pri petih letih, ko sem se vpisala v predšolsko glasbeno vzgojo. Tam smo veliko peli, spoznavali inštrumente in že takrat sem se navdušila nad klavirjem. Naslednje leto sem obiskovala glasbeno pripravnico. Z učiteljico Tadejo Cigale smo že malce resneje spoznavali note, pavze in njihova trajanja. Pričeli smo tudi igrati na kljunasto flavto. Ker smo bili zelo pridni, smo z igranjem nadaljevali tudi v naslednjih letih pri nauku o glasbi. Po končani pripravnici je vse čakal sprejemni preizkus. Uspešno sem ga opravila in uresničila se mi je velika želja, da sem bila sprejeta na oddelek klavirja Glasbene šole Nazarje. Starša sta mi kupila lep črn pianino in tako sem s sedmimi leti začela obiskovati učne ure klavirja in nauk o glasbi. Nauk o glasbi pri Katarini Drobež imamo vsak teden eno uro, učne ure klavirja pa imam dvakrat tedensko pol ure pri moji učiteljici Milanki Črešnik. Med letom igramo na različnih internih in javnih nastopih ter gostujemo v bližnjih krajih. Letošnje leto sem se pridružila tudi dekliškemu pevskemu zboru Glasbene šole Nazarje. Vsako šolsko leto pa zaključimo z izpiti.

Že dobro leto sem tudi klavirski del tria DaViZa. V njem igram s flavtistkama Dašo Urlep in Vito Purnat iz Gornjega Grada. Naša mentorica je Karin Garb. Trenutno imamo dve uri skupnih vaj vsak teden. Pri vajah se zabavamo, ugotovile pa smo, da je za lepe tone potrebna naša popolna usklajenost, zato veliko vadimo tudi doma. Kmalu nas čaka prva velika preizkušnja. 17. marca se bomo predstavile na mednarodnem glasbenem tekmovanju Svirél v Goriških Brdih. V Vili Vipolže se bomo pomerile z drugimi komornimi skupinami iz različnih držav. Da bomo čim bolj uspešne, pa nas čaka še veliko vaje.

Letošnje leto res veliko ur preživim v glasbeni šoli in tudi doma veliko vadim, vendar v tem uživam. Vsako leto bolj. Zato doma velikokrat, ko odigram obvezen program klasične glasbe, vzamem v roke še note modernih skladb popularnih glasbenikov kot to počne moj vzornik Peter Bence.

Zala Paulina Brišnik, 6. a

MY AUNT VESNA

INTRODUCTION: My aunt Vesna is my mother's only sister. She is thirty-seven years old. Her husband Iztok is my uncle and their four-month-old child named Bruno is my cousin. They live in an apartment in a block of flats in Mozirje. She's an English teacher. She works at Šoštanj Primary School.

APPEARANCE: She is quite tall and thin. She's got long, straight, brown hair and gray and blue eyes. She's got a small nose, small ears and a big mouth. She's got a very nice smile.

CHARACTER: She's always happy and friendly. She likes to laugh a lot. She is a very kind person. Sometimes she helps me with my homework and she is always there when I need her.

CLOTHES: In my picture she's wearing a white blouse, a green top, a brown jacket, a blue skirt, green tights and brown boots. Sometimes she wears glasses, usually when she watches TV or drives a car. She likes wearing casual clothes, like jeans and a t-shirt.

SHE LIKES: She plays the violin, she sings very well and she likes playing board games. She likes walking in the mountains and driving her bike.

She likes vegetables very much: tomatoes, carrots, peas and cucumbers. She also likes fruit: apples, pears, peaches, figs, grapes, kiwis and strawberries. She doesn't like meat. Her favourite sweets are ice-cream and different cakes. She is a very good cook and she loves baking. When she makes pizza or bakes biscuits I like to help her.

Her favourite book is - The little prince and her favorite movie is a drama - The English Patient. Sometimes we go to the cinema together. We watched some of the Star wars episodes together.

She likes animals very much. At home she's got a cat. Its name is Juna.

THE END: I love my aunt very much. I hope she loves me too. She is THE BEST AUNT in the world.

ALI ERNECL, class 6.a